

VAN DE TRIBUNE HET VELD IN **‘KERNWAARDEN SP VOOR MIJ ALLESBEPALEND’**

Hij had het zelf niet zo gepland, maar ‘soms komt er iets op je pad en dan kun je blijven zitten waar je zit of aan een nieuwe route beginnen’. Rob Janssen is sinds kort wethouder in Gennepe. ‘Ik zal de Tribuneredactie, in mijn ogen een hecht collectief, missen. Gelukkig vormt ook het college in Gennepe een eenheid. Ik ben veel meer een teamspeler dan solist.’

HET IS EVEN WENNEN aan de nieuwe verhoudingen. Na twintig jaar redacteurschap bij de Tribune heeft Rob Janssen (Heerlen, 1969) de stap gewaagd: hij volgde in de zinderende zomer Peter Lucassen op als wethouder in Gennepe. Collega Janssen ontvangt de verslaggever van de Tribune met wie hij jarenlang samenwerkte in zijn nieuwe rol als bestuurder. Soepel manoeuvreert hij zich in de positie van degene die vragen beantwoordt in plaats van stelt, overigens zonder een moment zijn gevoel voor humor en relativering uit het oog te verliezen.

Hij ontvangt zijn bezoek in de raadszaal van het pittoreske, vier eeuwen oude stadhuis waarvan de vloer grotendeels wordt bedekt door een enorm geel kleed. Op een van de muren pronkt een mozaïek van de heilig verklaarde bisschop Norbertus van Gennepe. Rob is een kind van Gennepe, al werd hij dan geboren in het 125 kilometer zuidelijker gelegen Heerlen, waaraan hij geen herinneringen bewaart. Rob was nog maar een baby toen zijn vader, net als veel andere koempels, elders in Nederland werk zocht nadat de steenkoolmijnen een voor een omvielen.

Pa Janssen was ondergronds mijnwerker geweest op de staatsmijn Hendrik in Brunssum. Hij kon in Gennepe aan de slag als werkmeester bij het werkbedrijf van de Augustinus Stichting. Een grote instelling voor mensen met een beperking. Rob ging naar het gymnasium in Boxmeer, de geboorteplaats van ene Emile Roemer. Vervolgens studeerde hij Duitse taal- en letterkunde aan de universiteit in Nijmegen. Voeg daar zijn specialisatie Duitsland-studies aan toe en zijn ongebreidelde kennis van het land van onze oosterburen is verklaard.

‘Dat ik ook nog eens mijn militaire dienstplicht in Duitsland vervulde, was puur toeval. Ik kijk trouwens met plezier terug op die periode in Seedorf. De landmacht had oog voor de toekomst van zijn manschappen. Je kreeg alle ruimte om je voor te bereiden op de jaren na het afzwaaien. Je kunt gerust stellen dat ik daar de basis legde voor mijn latere journalistieke loopbaan. Ik volgde een schriftelijke cursus journalistiek en merkte al snel dat ik schrijven heel plezierig vond. Op de bonnefooi schreef ik een opiniërend artikel over Duitse oorlogsmisdadigers en

‘Ik ben trots op de SP Gennep dat wij in 2014 de verkiezingen wonnen en nog altijd meebesturen’

warempel, de Gelderlander wilde het plaatsen en er nog voor betalen ook.’

Om als student een inkomen te vergaren, had Rob zes jaar op een vrachtwagen gezeten. Parttime. Hij reed voornamelijk ‘op’ Nederland, België en Duitsland en leerde het transportwereldje van binnen en buiten kennen. Die ervaring zou hem nadien als redacteur van de Tribune goed van pas komen. ‘Ik wist hoe hard er wordt gewerkt in die sector en hoe belangrijk de bijdragen van de truckers, de offers die zij brengen, zijn voor de maatschappij. Als je het over zware beroepen hebt...’

De SP mag de toenmalige tandarts van Rob dankbaar zijn. In de wachtkamer lag, twee decennia geleden, een exemplaar van de Tribune. Om de tijd te doden las hij een artikel over de Betuwelijn. ‘Dat sprak mij enorm aan, zoals mij de hele Tribune wel beviel. Daar zou ik best voor willen werken. Ik besloot een poging te wagen en had mazel dat Johan van den Hout, die jaren later gedeputeerde van Noord-Brabant zou worden, fractiemedewerker in Den Haag werd. Er kwam een plaatsje vrij op de redactie en hoofdredacteur Herman Beekers zag het wel in mij zitten.’

Rob Janssen ontwikkelde zich tot een betrouwbare, betrokken en bevlogen redacteur die het gedachtegoed van de SP omarmde en ook politiek actief werd. Hij was tien jaar lid van de Limburgse Provinciale Staten en werd in 2014 voorzitter van de SP-fractie in de gemeenteraad van Gennep. Een kroon op zijn werk zal hij het zelf niet noemen, maar zijn benoeming tot wethouder (voor het sociale domein en onderwijs) is logisch voor degenen die Rob en zijn inzet voor de SP hebben gevolgd. Uit naam van koning Willem-Alexander is hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Rob kent niet alleen de SP tot in de diepste geleidingen, hij

beseft ook welke rol een wethouder speelt in het democratische bestel. Hij is bepaald niet onvoorbereid van de Tribune het politieke veld op gestapt.

‘Laat ik om te beginnen vaststellen dat mijn voorganger Peter Lucassen het meer dan voortreffelijk heeft gedaan, het zal niet gemakkelijk zijn om hem te evenaren. Ik kan niet anders dan mijn uiterste best doen om opdrachten van de gemeenteraad naar behoren uit te voeren. Als wethouder word je meer dan als redacteur van de Tribune op de vingers gekeken, in deze zaal zitten zeventien bazen die mij controleren. Ik werk nauw samen met de ambtenaren en ik moet zeggen dat het ‘het korps’ in Gennep niet aan inspiratie ontbreekt.’

› **Een wethouder bestuurt toch niet alleen, hij maakt ook beleid.**

‘Zeker weten. Als bestuurder kun je binnen vastgestelde kaders het nodige bereiken. Als er mede dankzij mijn inzet resultaten worden geboekt die goed zijn voor de inwoners van onze gemeente, zal mij dat de grootst mogelijke voldoening schenken. Dat de SP in staat is goed samen te werken met andere partijen hebben wij de afgelopen jaren al bewezen. Peter en zijn collega’s van het CDA en de VVD konden prima door één deur en met mijn persoontje in het college zal het niet anders zijn.

Ik vind in het algemeen dat de SP bereid moet zijn waar mogelijk mee te besturen, zolang dat maar gebeurt zonder onze idealen, onze strijd voor een sociale en rechtvaardige samenleving, uit het oog te verliezen. Je kunt aan de knoppen zitten zonder jezelf en de partij te verloochenen. Of ik nou voor de Tribune schrijf of een gemeente bestuur, ik ben en blijf dezelfde Rob Janssen: een overtuigd socialist voor wie de kernwaarden van de SP allesbepalend zijn.

Er mag best wat water bij de wijn, maar niet op het sociale vlak. In 2014 werd de SP in Gennep de grootste partij. Wij hebben onze verantwoordelijkheid genomen. We vroegen Peter Lucassen, een ervaren bestuurder die wethouder in Nijmegen was geweest, om in het college te gaan zitten. Ik durf te beweren dat wij de afgelopen zes jaar goed hebben gepresteerd, zonder dat daarvoor extra moest worden bezuinigd. Wij zijn Peter veel dank verschuldigd.’

› **Je hebt wel even bedenktijd gevraagd voordat je besloot over te stappen van het partijkantoor in Amersfoort naar het stadhuis van Gennep.**

Rob hoeft niet meer met de trein of auto naar zijn werk.

Zijn naam staat onder honderden reportages, interviews, nieuwsverhalen en analyses

‘Ik vind er geen doekjes om: het was een moeilijk besluit. De redactie van de Tribune vormde jarenlang een vaste ploeg met gelijkgestemde zielen en ik heb altijd veel vrijheid en ruimte gekregen. Ik kon vanuit mijn hart en overtuiging schrijven en mocht me specialiseren op bepaalde terreinen.’

› **Zoals de Duitse politiek.**

‘Uiteraard Duitsland en natuurlijk de voersector, maar ook de financiële wereld. Daarvan wist ik nog maar weinig toen ik begon, maar ik ging me er gaandeweg steeds nadrukkelijker in verdiepen. Wat zeg ik: ik heb me erin vastgebeten. Zo mocht ik een serie van twintig artikelen over de economische

crisis maken. Waarbij Arnold Merckies, die van 2012 tot 2016 onze woordvoerder Financiën was in de Tweede Kamer, mij steunde en adviseerde. Daar leer je van.’

› **Financiën en economie, dat is toch allemaal veel te saai voor iemand als jij.**

‘Saai...? Hoe kom je daarbij? Hoe meer je erover denkt te weten, hoe leuker het wordt. Geloof me nou maar, het is ronduit fascinerend als je erachter komt hoe de crisis kon ontstaan. Hilarisch! De collega’s snaptten niet waarom ik af en toe schaterlachend achter de computer zat. Dat kwam omdat ik ontdekte wat er met goedvinden van de overheden met geld gebeurde. Al

die wazige constructies, al dat geschuif met kapitaal en aandelen, de vulgaire handigheid waarmee regelgeving werd omzeild en waarmee ze door de mazen in de wetten doken, ik geloofde soms mijn ogen niet. In grote lijnen kwam het neer op handelen met toekomstverwachtingen. Over de rug van de belastingbetaler. Bizar, onverantwoord en bovenal schandelijk. Het was vervolgens aan mij om de sociale gevolgen van de puinhoop op de financiële markt voor de lezers van de Tribune te duiden.’

Rob schreef uiteraard niet alleen over ‘geldzaken’, hij draaide voor geen enkel onderwerp zijn hand om. Zijn naam staat onder

‘Het liefste interviewde ik toch onze eigen mensen: van Tweede Kamerlid tot actievoerder’

honderden reportages, interviews, nieuwsverhalen en analyses. Zijn stijl kenmerkt zich door helderheid en toegankelijkheid, met de nodige snufjes empathie en zonder ooit te vergeten voor welke doelgroep hij namens de SP op pad ging.

› Je hebt veel interessante personen gesproken. Aan welke gesprekken bewaar je de beste herinneringen?

‘De ontmoeting met schrijver Theun de Vries was indrukwekkend. Ik heb hem samen met fotograaf Suzanne van de Kerk opgezocht. Dat interview, dat later vertaald in een Duits literair tijdschrift is afgedrukt, staat in mijn geheugen gegrift. Drie weken later overleed hij. En verder... ik noem Jort Kelder, Jan Pronk, Ali B, Frans Weisglas, maar ‘t liefste interviewde ik toch onze eigen mensen: van Tweede Kamerlid tot actievoerder. Als iemand mij een eerlijk en gepassioneerd verhaal vertelde, dacht ik vaak met trots en genoegen: dat is er eentje van ons. En reken maar dat er veel van zulke mensen bij de SP zitten.’

› Je belandde zelf ook in de actieve politiek. Hoe kwam dat zo?

‘In 2003 waren er Statenverkiezingen. Tiny Kox, die toen partijsecretaris was, sprak mij daarover aan. ‘Dat moet jij gaan doen, daar in Limburg.’ Waarom hij mij polste? Geen idee, kennelijk zag Tiny het wel in mij zitten. En opeens zat ik daar als lid van Provinciale Staten in het gouvernement in Maastricht. Met een baron, Van Voorst tot Voorst, als commissaris van de Koningin of zoals ze het in Limburg noemen ‘gouverneur’. Het CDA had de absolute macht, het bleek voor de SP-fractie verdomd lastig iets voor elkaar te boksen. Een provinciebestuur staat ver van de mensen. Ik kijk zeker niet met negatieve gevoelens terug op die periode, het werden het uiteindelijk toch tien waardevolle jaren voor mij. De provinciale politiek intrigeerde mij, ik heb er veel van opgestoken en kon er bij mijn werk voor de Tribune soms zelfs mijn voordeel mee doen. Ik weet immers hoe de hazen lopen

in de politiek, of dat nu in Limburg, Amsterdam, de Achterhoek of Den Haag is.’

› Na Provinciale Staten volgde de gemeenteraad van Gennep.

‘Je merkt onmiddellijk dat je veel dichter bij de kiezers staat. En hoe smaller die kloof is, hoe beter de SP uit de verf komt. Ik ben trots op onze afdeling dat wij in 2014 de verkiezingen wonnen en vervolgens tot op de dag van vandaag deel uit gingen maken van het college.’

› Het college waar je nu dus zelf in zit.

‘Dat had ik toen ik destijds bij de Tribune aan de slag ging natuurlijk nooit kunnen bevroeden en het was bepaald niet mijn bedoeling toen ik lid werd van de partij. Als iets onverwacht op je pad komt, moet je een beslissing nemen. Tot nu toe heb ik nergens spijt van.’

Hoog tijd voor koffie en een stuk vlaai. Tijdens de korte wandeling naar het terras wordt Rob voortdurend door voorbijgangers begroet. ‘Hoi Rob, hoe is het?’ Een man op een fiets slingert voorbij en roept iets onverstaanbaars. Hem kent Rob ook (‘hij drinkt meer dan goed voor hem is’) zoals iedereen, uitgezonderd dagjesmensen, weet wie Rob Janssen is.

Tijdens de nazit gaat het niet alleen over snooker, zijn favoriete sport om naar te kijken (actief is Rob zelf in de sportschool), ook de actuele situatie in truckersland blijft hem als ervaringsdeskundige bezighouden. Hoe onnavolgbaar die voor de economie onmisbare sector is geworden na het wegvallen van de grenzen in de Europese Unie, verbeeldt hij met een prangend voorbeeld uit de praktijk van alledag: een Litouwse chauffeur staat ingeschreven bij een Tsjechisch uitzendbureau dat is gevestigd in Roemenië en vervoert een vracht in opdracht van een Duitse firma in een Nederlandse vrachtwagen met een Cypriotisch kenteken. Bent u daar nog, beste lezer?

‘Probeer dan maar eens als inspectie toezicht te houden en te controleren. Waar vindt, als dat al gebeurt, de afdracht van sociale premies plaats? Welke arbeidsvoorwaarden gelden? Niet die van Nederland, maar de standaard behoorlijk hoog is. Alles is er primair op gericht daar niet aan te hoeven voldoen en de Europese regelgeving biedt alle ruimte voor dit soort praktijken.’ Voor zijn werk hoeft Rob niet meer in de auto of op de trein te stappen. Hij kan de afstand tussen Ottersum, het dorp aan de overkant van het rivierveld de Niers, en het stadhuis in Gennep fietsend of desnoods lopend overbruggen. ‘Dat voelt toch wel lekker, moet ik zeggen.’ •

tekst Robin Bruinsma
foto's Maurits Gemmink

Feest in Gouda. Boven: Kinderspelletjes voor jongste buurtbewoners. Rechts: Hanny Pas (r) overhandigt het herinneringsplaatje aan activiste Els van den End.
foto's Maurits Gemmink

SP IN ACTIE ZOMERVROUCHTEN

Wie denkt dat de hittegolf en de vakantie-tijd ervoor zorgen dat de SP het rustig aan doet, heeft het mis.

Half Nederland is volgeplakt met posters voor de actie voor zorgpersoneel op 5 september! Ook waren er lokale acties om er aandacht voor te vragen. Zoals in Raalte, waar SP'ers langsgingen bij zorginstellingen om ‘loonijesjes’ uit te delen. Huuracties, buurtbusacties, buurtenquêtes: de partij heeft ook deze zomer niet stilgestaan. Een greep uit de vele acties.

GOUDS SUCCES

Op zaterdag 22 augustus was de hittegolf voorbij. Even leek het erop dat vervolgens het Goudse bewonersfeestje in het water zou vallen. Niet voor het eerst, want eerder moest het feestje al uitgesteld worden vanwege corona. Maar gelukkig hield het precies op met regenen toen het feest begon. De lokale SP vierde met bewoners het resultaat van een succesvolle actie. In 2018, zo vertelt de Goudse organisatie-secretaris Hanny Pas, vroegen bewoners in de wijk Korte Akkeren de SP om te helpen. Door slecht onderhoud van woningcorporatie Mozaïek Wonen hadden zij last van

tocht, vocht en schimmel in veel huizen. Pas: ‘Samen met actieve bewoners, de huurdersbelangenvereniging, advocaat Glas en een technisch adviseur hebben we ervoor gezorgd dat Mozaïek toegang en aan de slag ging. De saamhorigheid en solidariteit was groot.’ Het succes ook: er werd gerenoveerd en de woningen werden energiezuiniger gemaakt. Dat niet alleen; het opgerichte comité dwong een vergoeding voor bewoners af.

Op naar het feest. De SP heeft de kinderen van de buurt een evenwichtsbalk aangeboden, die al in maart is geïnstalleerd. Tijdens het feest biest Hanny Pas een plaatje aan voor op de balk – om er blijvend aan te herinneren dat je meer bereikt als je samenwerkt.

Chantal Nieuwenhuis woont veertien jaar in de wijk en was een van de trekkers van de actie: ‘Bij mij zat er schimmel in de douche, maar anderen hadden nog veel meer last.’ Ze vertelt hoe zij en haar buurvrouw Els van den End samen met bewoners en de SP de

druk opvoerde. ‘Nog niet alles is nu klaar – door corona is er ook vertraging – maar het is zeker een succes te noemen.’ Chantal en Els zijn ook de organisatoren van het buurtfeest en ze zijn beiden lid geworden van de SP. Els vertelt dat er aan het begin al een advocaat was die met bewoners naar de huurcommissie wilde: ‘Maar wie kan een advocaat betalen? Mensen hebben hier niet veel geld.’ Terwijl ze ondertussen zorgt dat buurtkinderen cadeautjes vinden in de grabbelton, vertelt ze ook dat er vanaf het begin ook weleens onenigheid was onder de bewoners, bijvoorbeeld of er gesloopt moest worden, of wat er in de afwerking geëist moest worden. Maar toch bleven ze bij elkaar en, zo zegt ze, dan bereik je het meest.

Els en Chantal zijn niet de enige nieuwe SP-leden die deze actie heeft opgeleverd. Op het Goudse feestje zorgt een grote groep djembé-spelers voor een swingende sfeer. Hanny Pas komt vrolijk vertellen dat haar plannetje, leden maken onder de trommelaars, ook niet zonder succes is gebleven.